

Ένας καυτός ήλιος για τα καλοκαίρια μας

/ [Γενικά Θέματα](#)



Καλοκαίριασε πια (ο όρος αναφέρεται αυστηρώς ημερολογιακά και αισίως μετεωρολογικά – καμιά σχέση με την ψυχολογική διάθεση των Ελλήνων).

Οι μύγες πάχυναν αρκετά και τα μεταλλαγμένα, ή καλύτερα τα γενετικώς τροποποιημένα καρπούζια, έκαναν την εμφάνισή τους στις γειτονιές, στοιβαγμένα στις καρότσες δικάμπινων αγροτικών των πρακτόρων αθιγγάνων της Monsanto.

Ξανθά καλοκαίρια των παιδικών μας χρόνων απασχολούν τον εγκεφαλικό φλοιό των αναμνήσεών μου. Τότε, που για κανέναν και τίποτα δεν αφήναμε το αλάνιασμα και το ολοήμερο παιχνίδι. Νοσταλγικά αναπολώ εκείνα τα χρόνια ...

Με το κλείσιμο των σχολείων ένα συναίσθημα ελευθερίας, χαράς και προσμονής μας κατέκλυζε. Τίποτα δεν ήταν αδύνατο, τίποτα ακατόρθωτο, όλα σε μια λίστα για ζωή.

Επαναφέρω στη μνήμη μου αυτό το συναίσθημα, αυτή την αίσθηση ελευθερίας και με αυτή την «ψευδαίσθηση» γεμίζω τις σκέψεις μου με στιγμές ευτυχίας και χαλάρωσης, αλλά και προσμονής για τα ...ωραία που θα'ρθουν.

Θυμάμαι σκονισμένα και ηλιοκαμένα παιδικά πρόσωπα. Φίλοι!

Χαμένοι, ξεχασμένοι, θολές φωτογραφίες στα παιδικά λευκώματα – αφορμή για θύμησες. Λίγοι από αυτούς είναι κοντά, κάποιοι έφυγαν, ακόμη λιγότεροι οι σημερινοί φίλοι.

Κοινές παιδικές εμπειρίες, τα ίδια ζεστά καλοκαίρια στους ίδιους δρόμους, στις ίδιες αλάνες.

Άλλοι άνθρωποι, άλλες αναμνήσεις; Άλλη κατάταξη στον προσωπικό πίνακα αξιών; Άλλες προτεραιότητες; Το καθένα ξέχωρα και όλα μαζί..

Άλλωστε, τώρα πια, κανείς δεν ενδιαφέρεται για εκείνα τα ζεστά καλοκαίρια. Μεγάλοι πια, με υποχρεώσεις και προβλήματα λησμονούμε να κοιτάξουμε πίσω στις ατέλειωτες συζητήσεις, στις μουσικές και τα τραγούδια δίπλα στα πεύκα και το ρυάκι πλάι στο βυζαντινό εκκλησάκι ...

Περασμένα ξεχασμένα; Πως θα μπορούσαμε;

Ίσως – τελικά – αυτό να χρειαζόμαστε:

Σταγόνες ιδρώτα στα σκονισμένα και ηλιοκαμένα παιδικά πρόσωπα.

Πρόσωπα με μεγάλα γυαλιστερά μάτια που κοιτάνε μπροστά με σιγουριά και αποφασιστικότητα, έτοιμα για την επόμενη σκανταλιά χωρίς ενδοιασμούς και φόβους για επικείμενα χτυπήματα, αγνοώντας και αδιαφορώντας για τις συνέπειες.

Του Θανάση Παπαδημητρίου

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr